

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 8. júla 2021 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Uznávanie odborných kvalifikácií – Smernica 2005/36/ES – Článok 1 a článok 10 písm. b) – Odborné kvalifikácie získané vo viacerých členských štátoch – Podmienky na získanie – Neexistencia dokladu o formálnej kvalifikácii – Články 45 a 49 ZFEÚ – Pracovníci – Sloboda usadiť sa“

Vo veci C-166/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Najvyšší správny súd Litvy) z 8. apríla 2020 a doručený Súdnemu dvoru 22. apríla 2020, ktorý súvisí s konaním:

BB

proti

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory L. Bay Larsen (spravodajca), sudcovia C. Toader a M. Safjan,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- litovská vláda, v zastúpení: V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, splnomocnená zástupkyňa,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. Langer, splnomocnení zástupcovia,
- rakúska vláda, v zastúpení: A. Posch, J. Schmoll a E. Samoilo, splnomocnení zástupcovia,
- nórska vláda, v zastúpení: I. Meinich a K. S. Borge, splnomocnené zástupkyne,

* Jazyk konania: litovčina.

– Európska komisia, v zastúpení: pôvodne L. Armati, A. Steiblytė, S. L. Kalėda a H. Støvlbæk, neskôr L. Armati, A. Steiblytė a S. L. Kalėda, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 a článku 10 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií (Ú. v. EÚ L 255, 2005, s. 22), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013 (Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 132) (ďalej len „smernica 2005/36“), článkov 45 a 49 ZFEÚ, ako aj článku 15 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi BB a Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (Ministerstvo zdravotníctva Litovskej republiky) (ďalej len „ministerstvo zdravotníctva“) vo veci, v ktorej toto ministerstvo odmietlo uznať odbornú kvalifikáciu BB.

Právny rámec

- 3 Článok 1 smernice 2005/36, nazvaný „Účel“, v prvom odseku uvádza:

„Táto smernica stanovuje pravidlá, podľa ktorých členský štát, ktorý na svojom území umožňuje prístup k regulovanému povolaniu alebo výkon regulovaného povolania na základe osobitných odborných kvalifikácií (ďalej len ‚hostiteľský členský štát‘), uznáva odborné kvalifikácie získané v jednom alebo viacerých členských štátoch (ďalej len ‚domovský členský štát‘), a ktorý umožňuje osobe s takými odbornými kvalifikáciami vykonávať rovnaké povolanie v tomto štáte, na prístup k tomuto povolaniu a výkon tohto povolania.“
- 4 Článok 4 tejto smernice, nazvaný „Účinky uznania“, stanovuje:

„1. Uznatie odbornej kvalifikácie zo strany hostiteľského členského štátu umožňuje príslušným osobám získať v tomto členskom štáte prístup k rovnakému povolaniu, ako je povolanie, pre ktoré sú kvalifikovaní v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v hostiteľskom členskom štáte za tých istých podmienok ako ich štátni príslušníci.

2. Na účely tejto smernice je povolanie, ktoré chce žiadateľ vykonávať v hostiteľskom členskom štáte, rovnaké ako povolanie, pre ktoré je kvalifikovaný vo svojom domovskom členskom štáte, ak sú príslušné činnosti porovnateľné.

...“
- 5 Článok 4f smernice 2005/36 s názvom „Čiastočný prístup“ v odseku 6 uvádza, že tento článok sa nevzťahuje na odborníkov, ktorým sa automaticky uznali ich odborné kvalifikácie podľa hlavy III kapitoly II, III a IIIa tejto smernice.

- 6 Článok 10 písm. b) uvedenej smernice, nazvaný „Rozsah pôsobnosti“, ktorý sa nachádza v kapitole I hlavy III tejto smernice týkajúcej sa „všeobecného systému uznávania dokladov o odbornej príprave“, stanovuje:

„Táto kapitola sa vzťahuje na všetky povolania, ktoré nie sú upravené v kapitolách II a III tejto hlavy a v nasledujúcich prípadoch, v ktorých žiadateľ z osobitných a výnimočných dôvodov nespĺňa podmienky uvedené v tých kapitolách:

...

- b) pre lekárov so základnou odbornou prípravou, špecializovaných lekárov, sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť, špecializovaných zubných lekárov, veterinárnych lekárov, pôrodné asistentky, farmaceutov a architektov, ak migrant nespĺňa požiadavky účinnej a zákonnej odbornej praxe uvedenej v článkoch 23, 27, 33, 37, 39, 43 a 49.“
- 7 Článok 21 smernice 2005/36 s názvom „Zásada automatického uznávania“, ktorý sa nachádza v kapitole III hlavy III tejto smernice nazvanej „Uznávanie na základe koordinácie minimálnych požiadaviek na odbornú prípravu“, v odseku 1 prvom pododseku stanovuje:

„Každý členský štát uznáva doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, farmaceuta a architekta, uvedený v prílohe V body 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1 v tomto poradí, ktorý spĺňa minimálne požiadavky na odbornú prípravu podľa článkov 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46 v tomto poradí, a na účely prístupu k odborným činnostiam a výkonu týchto odborných činností, uznáva takýto doklad na svojom území ako rovnocenný s dokladom o formálnej kvalifikácii, ktorý sám vydáva.“

- 8 Článok 23 uvedenej smernice, nazvaný „Nadobudnuté práva“, v odseku 1 stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté nadobudnuté práva osobitné pre každé povolanie, v prípade, keď doklad o formálnej kvalifikácii lekára, ktorý umožňuje prístup k odborným činnostiam lekára so základnou odbornou prípravou a špecializovaného lekára, sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť, zubného lekára, špecializovaného zubného lekára, veterinárneho lekára, pôrodnej asistentky a farmaceuta, ktorého držiteľom je štátny príslušník členského štátu, nespĺňa všetky požiadavky na odbornú prípravu, uvedené v článkoch 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, každý členský štát uznáva ako dostatočný dôkaz doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý bol vydaný v tomto členskom štáte, ak tento doklad potvrdzuje úspešné ukončenie odbornej prípravy, ktorá začala pred dátumami uvedenými v prílohe V, body 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2 a je doplnený osvedčením, ktoré uvádza, že jeho držiteľ sa skutočne a právoplatne venoval príslušným činnostiam najmenej tri po sebe nasledujúce roky počas piatich rokov pred vydaním tohto osvedčenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 9 BB absolvovala v Spojenom kráľovstve štyri roky štúdia farmácie a 18. júla 2013 získala titul magister farmácie. Počas 26 týždňov (6 mesiacov) absolvovala prax v lekárni a po jej ukončení získala kladné hodnotenie a príslušné kredity.

- 10 V Spojenom kráľovstve sa právo vykonávať činnosť farmaceuta získava po ukončení štvorročného štúdia a vykonaní dvanásťmesačnej odbornej praxe. BB však dvanásťmesačnú odbornú prax požadovanú v tomto členskom štáte na získanie kvalifikácie farmaceuta nevykonala, pretože sa musela z osobných dôvodov vrátiť do Litvy.
- 11 Dňa 23. júla 2014 Studijų kokybės vertinimo centras (Centrum posudzovania kvality štúdia, Litva) vydalo osvedčenie o uznaní rovnocennosti diplomu BB s magisterským titulom vydaným v Litve po ukončení integrovaného kurzu z farmácie. Toto centrum posudzovania uviedlo, že toto osvedčenie nepredstavuje uznanie odbornej kvalifikácie, pretože takéto uznanie patrí do výlučnej právomoci ministerstva zdravotníctva.
- 12 Dňa 6. augusta 2014 BB požiadala uvedené ministerstvo o uznanie svojej kvalifikácie. Toto ministerstvo uviedlo, že dokumenty BB potvrdzujú jej akademické vzdelanie, ale nie jej odbornú kvalifikáciu, pretože nebolo isté, v ktorom členskom štáte by sa malo absolvovať zostávajúcich šesť mesiacov praxe.
- 13 V septembri 2014 bolo BB dekrétom Lietuvos sveikatos mokslų universiteto rektorius (rektor Litovskej univerzity zdravotných vied) povolené pokračovať v štúdiu a uzavrela s touto univerzitou zmluvu, na základe ktorej absolvovala dodatočnú šesťmesačnú odbornú prax v odbore farmácia. Dňa 27. mája 2015 jej uvedená univerzita vydala osvedčenie potvrdzujúce vykonanie tejto praxe.
- 14 BB požiadala Valstybinę vaistų kontrolės tarnybą (Národná rada pre kontrolu liekov, Litva) pri ministerstve zdravotníctva o udelenie licencie na výkon povolania farmaceuta. Na tieto účely sa opierať o osvedčenie uvedené v predchádzajúcom bode. Dňa 1. júna 2015 táto rada BB oznámila, že na získanie tejto licencie musí predložiť dokument, ktorým sa potvrdzuje uznanie jej odbornej kvalifikácie v Litve. Dňa 9. júna 2015 BB opätovne podala žiadosť o uznanie odbornej kvalifikácie na ministerstvo zdravotníctva, pričom k nej pripojila najmä osvedčenie uvedené v bode 13 tohto rozsudku.
- 15 Dňa 3. júla 2015 uvedená rada ukončila posudzovanie žiadosti BB, pričom neudelila požadovanú licenciu v povolaní farmaceut.
- 16 Ministerstvo zdravotníctva dekrétom č. V-902 z 24. júla 2017 odmietlo uznať odbornú kvalifikáciu BB a listom z 28. júla 2017 ju o tom informovalo. Tento dekrét uvádza, že BB nezískala odbornú kvalifikáciu farmaceuta v členskom štáte Európskej únie.
- 17 BB napadla uvedený dekrét pred odvolacou komisiou, ktorá ho rozhodnutím z 13. septembra 2017 potvrdila. Táto komisia odôvodnila svoje rozhodnutie skutočnosťou, že smernica 2005/36, a teda aj vnútroštátny zákon, ktorým sa preberá táto smernica, sa vzťahujú len na osoby, ktoré získali odbornú kvalifikáciu v inom členskom štáte ako v hostiteľskom členskom štáte a ktoré disponujú dokladom o formálnej kvalifikácii.
- 18 BB napadla rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva a odvolacej komisie na Vilniaus apygardos administracinis teismas (Krajský správny súd Vilnius, Litva). Rozsudkom z 27. februára 2018 tento súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.
- 19 Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie na Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy).

- 20 Podľa vnútroštátneho súdu, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, BB splnila podmienky požadované právom Spojeného kráľovstva na získanie odbornej kvalifikácie farmaceuta, a to, že absolvovala odbornú prípravu v trvaní štyroch rokov a vykonala celkovo dvanásť mesačnú odbornú prax v lekárni, konkrétne šesť mesiacov v Spojenom kráľovstve a šesť mesiacov v Litve. Ak by teda BB splnila všetky tieto podmienky iba v jednom členskom štáte, konkrétne v Spojenom kráľovstve, získala by doklad o formálnej kvalifikácii farmaceuta, ktorý by bol na základe zásady automatického uznávania zakotvenej v článku 21 smernice 2005/36 uznaný v Litve.
- 21 Vzhľadom na to, že BB sa nemôže odvolávať na režim automatického uznávania stanovený v článku 21 smernice 2005/36, hoci v podstate spĺňa podmienky odbornej kvalifikácie stanovené v článku 44 tejto smernice, je potrebné určiť, či sa článok 10 písm. b) uvedenej smernice má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje v prípade, keď dotknutá osoba nezískala doklad o formálnej kvalifikácii farmaceuta, i keď v praxi splnila podmienky požadované na získanie tejto odbornej kvalifikácie nie v jednom členskom štáte, ale vo viacerých členských štátoch, pričom jeden z nich je hostiteľským členským štátom. Vnútroštátny súd sa domnieva, že treba tiež určiť, či sa v tomto prípade majú ustanovenia hlavy III kapitoly I smernice 2005/36 vykladať v tom zmysle, že orgány príslušné v oblasti uznávania kvalifikácií sú povinné posúdiť obsah všetkých dokumentov predložených dotknutou osobou, ktoré môžu osvedčovať jej odbornú kvalifikáciu, ako aj súlad odbornej kvalifikácie, ktorú osvedčia, s podmienkami požadovanými na získanie dotknutej odbornej kvalifikácie v hostiteľskom členskom štáte a prípadne uplatniť kompenzačné opatrenia.
- 22 Keďže všeobecný systém uznávania upravený smernicou 2005/36 sa uplatňuje len v určitých prípadoch, vnútroštátny súd sa okrem toho pýta, či BB môže požadovať uznanie svojej odbornej kvalifikácie s odvolaním sa na články 45 a 49 ZFEÚ, ako aj na článok 15 Charty.
- 23 Za týchto podmienok Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Najvyšší správny súd Litvy) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 10 písm. b) smernice [2005/36] s prihliadnutím na účel smernice uvedený v článku 1 vykladať v tom zmysle, že sa môže uplatniť na situáciu, v ktorej dotknutá osoba nezískala doklad o formálnej kvalifikácii, pretože ak aj prípadne splnila požiadavky potrebné na získanie odbornej kvalifikácie, nebolo to v jednom členskom štáte, ale vo viacerých členských štátoch Únie? Majú sa ustanovenia hlavy III kapitoly I smernice [2005/36] (Všeobecný systém uznávania dokladov o odbornej príprave) v takej situácii, v ktorej dotknutá osoba nezískala doklad o formálnej kvalifikácii, pretože požiadavky potrebné na získanie odbornej kvalifikácie prípadne splnila nie v jednom členskom štáte, ale vo viacerých členských štátoch Únie, vykladať v tom zmysle, že orgány poverené uznávaním kvalifikácií sú povinné skúmať obsah všetkých dokumentov predložených dotknutou osobou, ktoré môžu osvedčovať odbornú kvalifikáciu, ako aj súlad [formálnej kvalifikácie, ktorú osvedčujú] s požiadavkami na získanie odbornej kvalifikácie stanovených v hostiteľskom členskom štáte, a v prípade potreby uplatniť kompenzačné opatrenia?
- [2.] Majú sa články 45 a 49 ZFEÚ a článok 15 Charty vykladať v tom zmysle, že v situácii, o akú ide v prejednávanej veci, keď žalobkyňa prípadne splnila požadované podmienky na získanie odbornej kvalifikácie farmaceuta v zmysle [hlavy III] kapitoly III oddielu 7, článku 44 smernice [2005/36], tieto požiadavky však splnila vo viacerých členských štátoch Únie, a nie v jednom, a preto žalobkyňa nemá doklad potvrdzujúci jej odbornú kvalifikáciu v zmysle bodu 5.6.2 prílohy V smernice 2005/36, sú príslušné orgány hostiteľského členského štátu

povinné posúdiť odbornú prípravu žalobkyne a porovnať ju s odbornou prípravou požadovanou v hostiteľskom štáte, ako aj posúdiť obsah predložených dokumentov, ktoré môžu preukázať odbornú kvalifikáciu, ako aj súlad [formálnej kvalifikácie, ktorú osvedčujú] s požiadavkami na získanie odbornej kvalifikácie stanovenými v hostiteľskom členskom štáte, a v prípade potreby uplatniť kompenzačné opatrenia?“

O prvej otázke

- 24 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má smernica 2005/36, najmä jej článok 1 a článok 10 písm. b), vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na situáciu, v ktorej osoba, ktorá žiada o uznanie svojich odborných kvalifikácií v hostiteľskom členskom štáte, nezískala doklad o formálnej kvalifikácii potvrdzujúci jej odborné kvalifikácie v inom členskom štáte, a v prípade kladnej odpovede, či sa majú ustanovenia hlavy III kapitoly I tejto smernice vykladať v tom zmysle, že orgán príslušný na uznávanie odborných kvalifikácií má povinnosť posudzovať obsah všetkých dokumentov predložených dotknutou osobou, ktoré môžu preukazovať jej kvalifikácie, ktoré získala vo viacerých členských štátoch, ako aj súlad formálnej kvalifikácie, ktorú osvedčujú, s požiadavkami na získanie odborných kvalifikácií v hostiteľskom členskom štáte a v prípade potreby uplatniť kompenzačné opatrenia.
- 25 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pokiaľ ide o účel smernice 2005/36, z jej článkov 1 a 4 vyplýva, že hlavným cieľom vzájomného uznávania je umožniť osobe, ktorá má odbornú kvalifikáciu, ktorá jej umožňuje prístup k regulovanému povolaniu v jej domovskom členskom štáte, prístup v hostiteľskom členskom štáte k rovnakému povolaniu, pre ktoré získala kvalifikáciu v domovskom členskom štáte, a vykonávať ho v hostiteľskom členskom štáte za rovnakých podmienok ako jeho štátni príslušníci (rozsudok zo 16. apríla 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, bod 36).
- 26 Vzájomné uznávanie odborných kvalifikácií podľa uvedenej smernice teda predpokladá, že žiadateľ dosiahol formálnu kvalifikáciu, ktorá ho v domovskom členskom štáte kvalifikuje na výkon regulovaného povolania.
- 27 To platí bez ohľadu na to, o aký systém uznávania odborných kvalifikácií ide, teda všeobecný systém uznávania v zmysle hlavy III kapitoly I smernice 2005/36 alebo automatický systém uznávania v zmysle hlavy III kapitol II, III a IIIa tejto smernice.
- 28 Z toho vyplýva, že článok 10 smernice 2005/36, ktorý definuje pôsobnosť všeobecného systému uznávania dokladov o formálnej kvalifikácii stanoveného v kapitole I hlavy III tejto smernice, nemôže podľa jeho písmena b) ukladať hostiteľskému členskému štátu povinnosť preskúmať doklady o formálnej kvalifikácii uchádzača, ktorý nemá potrebnú kvalifikáciu na výkon povolania farmaceuta v jeho domovskom členskom štáte, ibaže by konal v rozpore s cieľom uvedenej smernice (pozri analogicky rozsudok zo 16. apríla 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, body 24 a 37).
- 29 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že smernica 2005/36, najmä jej článok 1 a článok 10 písm. b), sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na situáciu, v ktorej osoba, ktorá žiada o uznanie svojich odborných kvalifikácií, nezískala doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý ju v domovskom členskom štáte kvalifikuje na výkon regulovaného povolania.

O druhej otázke

- 30 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 45 a 49 ZFEÚ, ako aj článok 15 Charty vykladať v tom zmysle, že v situácii, v ktorej dotknutá osoba nemá doklad o odbornej kvalifikácii farmaceuta v zmysle prílohy V bodu 5.6.2 smernice 2005/36, ale získala odborné vedomosti týkajúce sa tohto povolania tak v domovskom členskom štáte, ako aj v hostiteľskom členskom štáte, sú príslušné orgány tohto hostiteľského členského štátu povinné v prípade, že posudzujú žiadosť o uznanie odborných kvalifikácií, posúdiť tieto vedomosti a porovnať ich s vedomosťami požadovanými v hostiteľskom členskom štáte na prístup k povolaniu farmaceuta.
- 31 Na úvod treba pripomenúť, že článok 15 ods. 2 Charty, podľa ktorého si každý občan Únie môže slobodne hľadať zamestnanie, pracovať a usadiť sa vo všetkých členských štátoch, preberá najmä voľný pohyb pracovníkov zaručený článkom 45 ZFEÚ a slobodu usadiť sa zaručenú článkom 49 ZFEÚ (rozsudok z 8. mája 2019, PI, C-230/18, EU:C:2019:383, bod 53).
- 32 Článok 52 ods. 2 Charty stanovuje, že práva uznané v tejto Charte, ktoré sú predmetom ustanovení Zmlúv, sa vykonávajú za podmienok a v medziach vymedzených týmito Zmluvami. Výklad článku 15 ods. 2 Charty sa tak v prejednávanej veci zhoduje s výkladom článkom 45 a 49 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júla 2013, Gardella, C-233/12, EU:C:2013:449, bod 39).
- 33 Z toho vyplýva, že na účely odpovede na druhú otázku stačí odkázať na články 45 a 49 ZFEÚ.
- 34 Treba tiež pripomenúť, že orgány členského štátu, ktoré posudzujú žiadosť štátneho príslušníka Únie o povolenie vykonávať povolanie, ku ktorému je prístup podľa vnútroštátnej právnej úpravy podmienený získaním diplomu alebo odbornej kvalifikácie, alebo aj dobami odbornej praxe, sú povinné zohľadniť všetky diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnej kvalifikácii, ako aj relevantnú prax dotknutej osoby, a to porovnaním vedomostí, ktoré potvrdzujú tieto doklady, a tejto praxe na jednej strane s vedomosťami a kvalifikáciami požadovanými vnútroštátnou právnou úpravou na druhej strane (rozsudok z 22. januára 2002, Dressen, C-31/00, EU:C:2002:35, bod 24 a citovaná judikatúra).
- 35 Keďže táto judikatúra je len vyjadrením zásady obsiahnutej v základných slobodách, ktoré sú zakotvené v Zmluve o FEÚ, vyplývajúcim z judikatúry, táto zásada nemôže byť zbavená časti svojho právneho významu z dôvodu prijatia smerníc týkajúcich sa vzájomného uznávania diplomov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. januára 2002, Dreessen, C-31/00, EU:C:2002:35, bod 25 a citovaná judikatúra).
- 36 Z článku 53 ods. 1 ZFEÚ totiž vyplýva, že cieľom týchto smerníc je uľahčiť vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov tým, že sa stanovia spoločné pravidlá a podmienky, ktoré budú viesť, ak to bude možné, k automatickému uznávaniu uvedených diplomov, osvedčení a iných dokladov. Naproti tomu nemajú za cieľ a nemôžu svojím účinkom sťažiť uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov, na ktoré sa tieto smernice nevzťahujú (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. júla 2013, Dreessen, C-31/00, EU:C:2002:35, bod 26).
- 37 Tieto úvahy sa uplatňujú najmä na smernicu 2005/36, ktorá bola prijatá najmä na základe článku 47 ods. 1 ES (teraz článok 53 ods. 1 ZFEÚ).

- 38 V situácii, o akú ide vo veci samej, ktorá ako vyplýva z odpovede na prvú otázku, nepatrí do pôsobnosti smernice 2005/36, dotknutý hostiteľský členský štát si pritom musí spĺňať svoje povinnosti v oblasti vzájomného uznávania odborných kvalifikácií, ako sú pripomenuté v bode 34 tohto rozsudku, ktoré sa uplatňujú na situácie, na ktoré sa vzťahuje tak článok 45 ZFEÚ, ako aj článok 49 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. septembra 2000, Hocsman, C-238/98, EU:C:2000:440, bod 21, a zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, body 46 a 54).
- 39 Ak toto porovnávacie preskúmanie dokladov vedie ku konštatovaniu, že vedomosti a kvalifikácia osvedčené zahraničným diplomom zodpovedajú tým, ktoré vyžadujú vnútroštátne ustanovenia, hostiteľský členský štát je povinný pripustiť, že tento doklad spĺňa podmienky, ktoré stanovujú tieto ustanovenia. Ak naopak porovnanie ukáže len čiastočnú zhodu medzi týmito vedomosťami a kvalifikáciami, tento členský štát je oprávnený požadovať, aby dotknutá osoba preukázala, že nadobudla chýbajúce vedomosti a kvalifikáciu (rozsudok zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 57 a citovaná judikatúra).
- 40 V tejto súvislosti je úlohou príslušných vnútroštátnych orgánov posúdiť, či vedomosti nadobudnuté v hostiteľskom členskom štáte najmä v rámci odbornej praxe možno uplatniť na účely preukázania nadobudnutia chýbajúcich vedomostí (rozsudok zo 6. októbra 2015, Brouillard, C-298/14, EU:C:2015:652, bod 58 a citovaná judikatúra).
- 41 Ak však uvedené porovnávacie preskúmanie odhalí podstatné rozdiely medzi formálnou kvalifikáciou dosiahnutou žiadateľom a formálnou kvalifikáciou požadovanou v hostiteľskom členskom štáte, príslušné orgány môžu na odstránenie týchto rozdielov stanoviť kompenzačné opatrenia (pozri najmä rozsudok z 2. decembra 2010, Vandorou a i., C-422/09 a C-425/09 a C-426/09, EU:C:2010:732, bod 72).
- 42 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že články 45 a 49 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že v situácii, v ktorej dotknutá osoba nemá doklad preukazujúci jej odbornú kvalifikáciu farmaceuta v zmysle prílohy V bodu 5.6.2 smernice 2005/36, ale získala odborné vedomosti týkajúce sa tohto povolania tak v domovskom členskom štáte, ako aj v hostiteľskom členskom štáte, príslušné orgány tohto hostiteľského členského štátu sú pri posudzovaní žiadosti o uznanie odborných kvalifikácií povinné posúdiť tieto vedomosti a porovnať ich s vedomosťami požadovanými v hostiteľskom členskom štáte na účely prístupu k povolaniu farmaceuta. Ak tieto vedomosti zodpovedajú vedomostiam požadovaným vnútroštátnymi ustanoveniami hostiteľského členského štátu, tento členský štát je povinný ich uznať. Ak toto porovnávacie preskúmanie odhalí len čiastočnú zhodu medzi týmito vedomosťami, hostiteľský členský štát je oprávnený požadovať, aby žiadateľ preukázal, že nadobudol chýbajúce vedomosti a kvalifikáciu. Príslušným vnútroštátnym orgánom prislúcha prípadne posúdiť, či sa vedomosti nadobudnuté v hostiteľskom členskom štáte, najmä v rámci odbornej praxe, môžu uplatniť na účely preukázania nadobudnutia chýbajúcich vedomostí. Ak uvedené porovnávacie preskúmanie odhalí podstatné rozdiely medzi formálnou kvalifikáciou dosiahnutou žiadateľom a formálnou kvalifikáciou požadovanou v hostiteľskom členskom štáte, príslušné orgány môžu na odstránenie týchto rozdielov stanoviť kompenzačné opatrenia.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

1. **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/36/ES zo 7. septembra 2005 o uznávaní odborných kvalifikácií, zmenená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/55/EÚ z 20. novembra 2013, najmä jej článok 1 a článok 10 písm. b), sa má vykladať v tom zmysle, že sa neuplatňuje na situáciu, v ktorej osoba, ktorá žiada o uznanie svojich odborných kvalifikácií, nezískala doklad o formálnej kvalifikácii, ktorý ju v domovskom členskom štáte kvalifikuje na výkon regulovaného povolania.**
2. **Články 45 a 49 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že v situácii, v ktorej dotknutá osoba nemá doklad preukazujúci jej odbornú kvalifikáciu farmaceuta v zmysle prílohy V bodu 5.6.2 smernice 2005/36, ale získala odborné vedomosti týkajúce sa tohto povolania tak v domovskom členskom štáte, ako aj v hostiteľskom členskom štáte, príslušné orgány tohto hostiteľského členského štátu sú pri posudzovaní žiadosti o uznanie odborných kvalifikácií povinné posúdiť tieto vedomosti a porovnať ich s vedomosťami požadovanými v hostiteľskom členskom štáte na účely prístupu k povolaniu farmaceuta. Ak tieto vedomosti zodpovedajú vedomostiam požadovaným vnútroštátnymi ustanoveniami hostiteľského členského štátu, tento členský štát je povinný ich uznať. Ak toto porovnávacie preskúmanie odhalí len čiastočnú zhodu medzi týmito vedomosťami, hostiteľský členský štát je oprávnený požadovať, aby žiadateľ preukázal, že nadobudol chýbajúce vedomosti a kvalifikáciu. Príslušným vnútroštátnym orgánom prislúcha prípadne posúdiť, či sa vedomosti nadobudnuté v hostiteľskom členskom štáte, najmä v rámci odbornej praxe, môžu uplatniť na účely preukázania nadobudnutia chýbajúcich vedomostí. Ak uvedené porovnávacie preskúmanie odhalí podstatné rozdiely medzi formálnou kvalifikáciou dosiahnutou žiadateľom a formálnou kvalifikáciou požadovanou v hostiteľskom členskom štáte, príslušné orgány môžu na odstránenie týchto rozdielov stanoviť kompenzačné opatrenia.**

Podpisy